

Wydział powiatowy powiatu starogardzkiego

Wydział powiatowy powiatu starogardzkiego, członek zwyczajny (instytucjonalny) TNT w l. 1926-1933.

Wydziały powiatowe były organami wykonawczymi władzy powiatowej. Na terenie zaboru pruskiego aż do 1933 r. ich funkcjonowanie było określone przez ustawodawstwo pruskie i pojedyncze rozporządzenia z początku lat 20. W skład wydziału wchodziło sześciu członków, wybieranych przez sejmik powiatowy oraz starosta, wyznaczany przez władze centralne. W wyniku ustawy scaleniowej z 1933 r. starosta powiatowy stawał się przedstawicielem administracji centralnej. Jak wcześniej, wydział powiatowy wybierany był przez radę powiatową. Sam wydział mógł być rozwiązany przez wojewodę, sprawującego kontrolę nad administracją powiatową.

Wydział powiatowy powiatu starogardzkiego rozpoczął współpracę z Towarzystwem Naukowym w lipcu 1925 r., tworząc listę osób z powiatu, które mogłyby być zainteresowane członkostwem w TNT. Ponadto, w odpowiedzi na odezwę wojewody pomorskiego z połowy 1925 r., wydział powiatowy przystąpił na członka opłacając składkę w wysokości 50 zł oraz wpłacając subwencję 300 zł i pozostając na listach członkowskich do 1933 r. Wydział prowadził też zbiórkę datków na Towarzystwo wśród podległych sobie gmin.

Literatura:

1. Klimek M., *Samorząd powiatowy w okresie II Rzeczypospolitej. Założenia i rzeczywistość* [w:] *10-lecie funkcjonowania samorządu powiatowego (1999-2000). Doświadczenia i perspektywy*, Stalowa Wola 2010, s. 47-61.

Aleksander Wiśniewski